

[Aksel Larsen.]

politik, der harmonerer med danske traditioner og interesser.“

Videre siger man:

„Betydningen af disse danske udtalelser ligger i, at vi ligesom adskillige af de nuværende medlemslande på forhånd har givet udtryk for visse danske synspunkter, som vi til sin tid vil kunne henvise til, når beslutninger skal træffes efter eventuelt dansk medlemskab. Under disse omstændigheder kan man ikke vente nogen konkret reaktion fra de nuværende medlemslande, der nærer delte meninger om, hvorledes det kommende samarbejde nærmere skal udformes. Fællesskaberne har derfor blot taget de danske udtalelser til efterretning.“

Må jeg tillade mig at referere, kort, men korrekt, indholdet af det, jeg har læst op. Den daværende markedsminister, Nyboe Andersen, har over for fællesmarkedet fremført et dansk ønske om selvstændighed på skattepolitikens område på trods af EF-beslutningerne om harmonisering, og fællesmarkedets gevaldige har dertil sagt: „nå“. Dette bliver i det socialdemokratiske årsmødes udtalelse til, at en sådan dansk betingelse er godkendt af fællesmarkedet.

Jeg sagde: vi må jo formenes at være i en ny forhandlingssituation efter regeringsskiftet — nemlig hvis vi skal tage de socialdemokratiske betingelser alvorligt. Men for klarheds skyld anser jeg det for nødvendigt at bede regeringen ved statsministeren og markedsministeren give et tydeligt og utvetydigt svar på følgende spørgsmål: vil regeringen føre de fortsatte forhandlinger med EF under fremsættelse og fremhævelse af de betingelser for dansk medlemskab, der er højtideligt proklameret som socialdemokratiets? Vil man gøre Kommissionen og Ministerrådet opmærksom på, at uden klar og bindende godkendelse af disse betingelser må fortsatte forhandlinger anses for nytteløse? Jeg håber, spørgsmålet er formuleret forståeligt nok, og at svaret ikke vil udeblive.

Endelig har jeg en bemærkning om den planlagte folkeafstemning. Jeg kan godt se den kloge taktiske beregning, der lå i beslutningen om, at sagen uanset eventuelt folketingsflertal skal til folkeafstemning. Den beregning byggede på en helt rigtig formodning om, at der ikke i folketinget ville

kunne skaffes fem sjettedeles majoritet for opgivelse af dansk suverænitet. Jeg gør opmærksom på, at fem sjettedeles majoritet, sådan som det forstås i grundlovens § 20, ikke er fem sjettedele af dem, der deltager i afstemningen, det er fem sjettedele af folketingets medlemmer, der positivt skal stemme ja til opgivelse af dansk suverænitet. Det er altså 150 ja-stemmer, der skal fremskaffes, og — som jeg sagde — man har haft en ganske rigtig formodning om, at det kunne ikke fremskaffes.

Og mon det så ikke er ved at gå op for de kloge taktikere, at det bliver endda særdeles svært at hale en ja-majoritet hjem ved en folkeafstemning? Jeg kan love, at vi er mange, såvel i folketinget som udenfor, der vil gøre vort til, at befolkningen til sin tid bruger sin stemmeret og siger nej.

Johan Nielsen: Jeg vil benytte lejligheden til at takke statsministeren for hans venlige tilsagn til det færske erhvervsliv og hans venlige tilsagn om at løse de problemer, som vi måtte stå over for på Færøerne i den kommende tid.

Det er klart, at et samfund som det færske, der blot for 11 år siden måtte betegnes på mange områder som et u-land, ikke kan have nået de mål, som vi har drømt om, og det er klart, at i en tid, hvor udviklingen sker i eksplosioner, kan vi se, at vi måske aldrig nogen sinde når det mål, vi drømte om. Men det har båret frugter. Jeg kan påvise, at vi sidste år havde overskud på betalingsbalancen. Alligevel er der et og andet, som mangler. Jeg ved ikke, om det høje ting er klar over, at bortset fra de ca. 80 mill. kr., som det danske samfund betaler som sin part af administrationen til det færske samfund, er det så uendelig lidt, den danske stat er engageret på Færøerne. Det var faktisk kun statshospitalet, som man til stor bedrøvelse for mange deroppe standsede i sin opbygning. Vi håber meget på, at vi kan få løst det problem.

Og så er der flyvepladsen, som vi drømmer om at få deroppe. I øjeblikket er det sådan, at man kan næsten kun flyve mellem Danmark og Færøerne. 20.000-25.000 mennesker bliver befordret gennem luften om året, og flyvepladsen på Vågø er meget dårlig. Måske kunne vi have undgået den triste flyveulykke for godt og vel et år si-